אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

אלונתית כברייתא מותרת. פרש"י שלא היה תחלתו יין ביד סג א מיי פי״א מהלי עובד כוכבים אלא לקחה עשויה ביד ישראל ומותרת בהנאה דתו לא מנסך לה ומכאן ראיה להתיר תבשיל שנתערב בו יין

ליה עובד כוכבים והקשה ר"ת דלשון כברייתא לא משמע כן ועוד בפ"ק דחולין (דף ו.) משמע שהוא קרוי אלונתית קודם שנתנו לתוכו יין דתניא הלוקח יין לתת לתוך אלונתית ולא האמר לעשות אלונתית לכך פירש ר"ת דאלונתית דרך הוא לעשות מתחלה בלא יין ומכניסין אותה לקיום ש"ע י"ד סימן קנג סעיף וכשמסתפקין ממנה מעט מעט מערבין בה היין שאם יכניסו לקיום אותה עם כני שיין מתחלקלת וה"פ אלונתית של עשין עט טור י"ד סימן הייד סימן מתחלקלת וה"פ אונתית של בחדות קטו: היין מתקלקלת וה"פ טטוני... בח ה מיי פי"א מהלי עובדי כוכבים שמשכוה מן החבית מהלים מסורות הלי מאלות אסורות הלי שמשכוה אסורה כי שמא נתן בה יין בתושלה ופורה כי במו שהיה נעשית מיד סימון קב פעיף ג: כברייתה פי כמו שהיה נעשית מתחלה בלא יין וראהו מושך מן החבית מותרת דודאי לא עירב בו יין ומ"מ יש ראיה להתיר מדתנא בתוספתא אלונתית של עובדי כוכבים אסורה מפני שתחלתו יין כלומר שתחלתו יין של עובד כוכבים משמע הא אם תחלתו יין של ישראל מותרת הלכה ט פתג לאין קמת במגע עובד כוכבים שנתערב בה טור ש"ע י"ד סימן קכג במגע עובד כוכבים שנתערב בה משקין אחרים ואומר רילב"א דדוקא תבשיל לפי שאין היין ניכר בעין כלל אבל כשמשימין אותו בשומין או בחרדל שמא יש לחוש למגע עובד כוכבים לפי שהוא בעין יותר וכן הלכה למעשה: יין נסך. מבושל אין בו משום יין נסך.

> מדשתו ליה שמואל ואבלט: האי חמרא דאקרים עד תלתא יומי. ולא גרס תלתין יומין דהכי נמי מצינו בו חילוק בשלשה ימים ראשונים בפרק המוכר פירות (ב"ב דף לו.) דקאמר כל שלשה ימים ודאי מכאן ואילך ספק:

השחלים

כן הלכה ומותר במגע עובד כוכבים

עושין אנומלין. בשבת שהוא לשתות: ואין עושין אלונחית. שהוא קודם שבשלוהו אי נגע ביה עובד כוכבים דכיון שנתערב תו לא מנסך

איחלופי כיון דאיכא חותם אחד לא מרח ומזייף ת"ר שניין מבושל ואלונתית של עובדי כוכבים אסורין אלונתית כברייתא מותרת ואיזו היא אלונתית י (כדתנן) גבי שבת ביעושין אנומלין ואין עושין אלונתית ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלונתית יאנומלין יין ודבש ופלפלין יאלונתית יין ישן ומים צלולין ואפרסמון דעבדי לבי יימסותא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יין מזוג אין בו משום גילוי יין מבושל אין בו משום ניסוך איבעיא להו יין מבושל יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי ת"ש העיד רבי יעקב בר אידי על יין מבושל שאין בו משום גילוי רבי ינאי בר ישמעאל חלש על לגביה ר' ישמעאל בן זירוד ורבגן לשיולי ביה יתבי וקא מבעיא להו יין מבושל יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי אמר להו ר' ישמעאל בן זירוד הכי אמר רשב"ל משום גברא רבה ומנו ר' חייא יין מבושל אין בו משום גילוי אמרו ליה נסמוך מחוי להו ר' ינאי בר ישמעאל ®עלי ועל צוארי שמואל ואבלם הוו יתבי אייתו לקמייהו חמרא מבשלא משכיה לידיה א"ל שמואל הרי אמרו יין מבושל אין בו משום יין נסך אמתיה דרבי חייא איגלויי לה ההוא חמרא מבשלא אתיא לקמיה דר' חייא אמר לה הרי אמרו יין מבושל אין בו משום גילוי שמעיה דרב אדא בר אהבה איגלי ליה חמרא מזיגא א"ל הרי אמרו יין מזוג אין בו משום גילוי אמר רב פפא לא אמרן אלא דמזיג מובא אבל מזיג ולא מזיג שתי ומזיג ולא מזיג מי שתי והא רבה בר רב הוגא הוה קאזיל בארבא והוה נקים חמרא בהדיה וחזייה לההוא חיויא דצרי ואתי א"ל לשמעיה סמי

עיניה דדין שקיל קלי מיא שדא ביה וסר לאחוריה אחייא מסר נפשיה אמזיגא לא מסר נפשיה ואמזיגא לא מסר נפשיה והא רבי ינאי הוה בי עכבורי ואמרי ליה בר הדיא הוה בי עכבורי הוו יתבי והוו קא שתו חמרא מזיגא פש להו חמרא בכובא וצרונהי בפרונקא וחזיא לההוא חיויא דשקיל מיא ורמא בכובא עד דמלא בכובא וסליק חמרא עילויה פרונקא ושתי אמר רב אשי ואיתימא רב משרשיא פירוקא לסכנתא אמר רבא הלכתא היין מזוג יש בו משום גילוי יויש בו משום יין נסך יין מבושל אין בו משום גילוי יואין בו משום גילוי יין נסך שמעיה דרב חלקיה בר מובי איגליא ווהוא קיסתא דמיא והוה ניים גבה אתא לגביה דרב חלקיה בר מובי א"ל הרי אמרו אימת ישן עליהן והני

מילי ביממא אבל בליליא לא "ולא היא לא שנא ביממא ול"ש בליליא אימת ישן עליהן לא אמרינן רב לא שתי מבי ארמאה אמר לא זהירי בגילוי מבי ארמלתא שתי אמר סירכא דגברא נקימא שמואל לא שתי מיא מבי ארמלתא אמר לית לה אימתא דגברא ולא מיכסיא מיא אבל מבי ארמאה שתי נהי דאגילויא לא קפדי אמנקרותא מיהא קפדי א"ד רב לא שתי מיא מבי ארמאה אבל מבי ארמלתא שתי שמואל לא שתי מיא לא מבי ארמאה ולא מבי ארמלתא: אריב"ל שלש יינות הן ואין בהן משום גילוי ואלו הן חד מר מתוק חד פילא חריפא דמצרי זיקי מר ירנקא מתוק חוליא רב חמא מתני לעילויא חד חמר ופלפלין מר יאפסינתין מתוק מי בארג אר"ש בן לקיש קרינא אין בו משום גילוי מאי קרינא א"ר אבהו חמרא חליא דאתי מעסיא אמר רבא ובמקומו יש בו משום גילוי מ"ם חמר מדינה הוא אמר רבא ^בהאי חמרא דאקרים עד תלתא יומי יש בו משום גילוי ^בומשום יין נסך מכאן

איחלופי. לשתות: אלונחית. פושו"ן: אסור. שהרי תחלתו "ן: אנוכחית כברייתא. שלא היה יין מתחלה ביד עובד כוכבים אלא לקחה עשויה מיד ישראל: מותרם. בהנאה דתו לא מנסך ליה:

לרפואה להלטנן כשיולאין מבית המרחן כדמפרש: ומים ללולין. שנשחבו ועמדו בכלי יום חו יומים להיות ללולין ושופין העליונים בנחת במסננת: מזוג. שני חלקי מים ואחד יין: אין בו משום גילוי. שאין נחש שותה הימנו: אבלט. עובד כוכבים היה: משכיה. אבלט: לידיה. שלא יגע בו ויאסרנו: הרי אמרו וכו'. ושמעינן מהכא דאף בשתיה מותר: מזיג ולא מויג. שאין בו מים הרבה שותה הנחש: דלרי וחתי. מבקע במים ובא כמו (פסחים דף מ.) ל (לריא דחיטי) ביקוע כמו דמלרי זיקי (כ) לקמן: סמי עיניה דדין. הראה לו לנחש דבר שיקון ביין זה וישוב: קלי מיא. מעט מים: מסר נפשו. למות ובא ושותה לעין כל: לא מסר נפשיה. ומיהו כי לא חזו ליה שתי: בי עלבורי. מהום: בכובא. בלע"ז קוב"א: בפרונקא. כיסוי של בגד קשרו על פיהוח : פירוקא לסכנתא. לדבר שיש בו סכנה אתה בא לתרך ולסתור ראיות שאנו מביאין ואנן נסמוך אהני שינויי דליתו אלא ודחי ל״ש הכי ול״ש הכי חסור: קיסטח. שם מדת יין שבעיר: אימת. אדם הישן על הנחש ולא מסר נפשיה משום מיא ואיהו הוה ניים אגבייהו: מבי ארמלתא. ישראל שתי ואע"ג דלא בקיאי בהלכות גילוי: סירכא. ומנהגא דגברה נקיטה והתיה: המנקרותה. נקיון: קפרי. ומכסין המים שלח תפול בהן פסולת: טיליא חריפא. מין יין חזק ואין טעמו טוב ומחוק אלא כחומך ומתוך חוזקו אין נחש שותהו: דמלרי זיקי. מבקע נודות מחוזקו: מר ירנקת. רע ומר: חולית מתוק. מחמת השמש בתוך הענבים ושוב אינו הגון: רב חמא מסני להו. להנך ג' יינות שינוי שלהן לשבח: חד. חריף מחמת פלפלין וסממנים הנתונין בו: אפסינתין. אולישנ״א בלע"ו: מי כחרג. משקה משובח. בחרג לשון פרס משובח כמו סוסיה בהרג בחלקש. וכולן אין נחש שותה מהן: קרינא. חליא מתוק: ובמקומו. במדינתו: חמר מדינה הוא. והנחשים רגילין בו: דאקרים. החמין ולא חומץ הגון:

ומומפי פ"ה ה"וו. נ) [נ"ל כדתניא], ג) שבת קמ., ד) [נ"ל מסומא למיקר], ד) [פסחים ח:], ו) [פיי לענה ערוך], ז) [ל"ל חיטי דאית בהו לירי], חיטי דאית בהו לירי], ופיו לש"שו. ט) [סנהדרין לח. ע"ש וברש"י ול"ע],

רבינו חננאל

אנחינהו בי עובדי כוכבים לא צריכי חותם בתוך חותם וכו': ת"ר ל) יין כלומר מי שאין בה יין . רבה ורב יוסף דאמרי ובה זוב יוטף האמרי תרווייהו יין מזוג אין בו משום גילוי ויין מבושל אין בו משום יין נסך: איבעיא להו יין מבושל יש בו משום גילוי או לאו ופשטה ³) ר"ש בן זירוד משום דריש לקיש דאמר דר' חנינא יין משום דרי חזינא יין מבושל אין בו משום גילוי אמרו ליה נסמוך עליך ואמר להו ר' ינאי בר ישמעאל סמוכו עלי ועל ישמעאל טמוכו עלי ועל צוארי כל מקרה שיגיע בדבר זה. אמר רב פפא בובו ייון מזוג אין בו לא אמרן יין מזוג אין בו משום גילוי אלא בדמזיג טובא אבל מזיג ולא מזיג ג) לא מסר נפשיה. איני יא לא מטו נפשיח. איני והא ר' ינאי בעכברא. מקום הוה שתי חמרא ופש ליה חמרא בכובא וצריה בפראנקא וחזייה לחיויא דשתא מיא בפומיה ורמא בכובא עד דמלאי כובא וסליק חמרא עילוי פראנקא ושתי. פי שתה מן היין ונשאר מן היין בכובא. כובא כלי היא כגון אשישה וכיוצא בה והביא פראנקא שהוא סמרטוט וצררו בראש סכור טוט יבודו בו אש הכובא והיה הנחש שואב מים ומביאו בתוך פיו ומריקו בתוך הכובא עד שנתמלאת הכובא וצף היין מעל הסמרטוט כלומר מה שמוזג הנחש בעצמו הוא ששותה אבל שותה ממנו. פי' פרונקא שליח ופי׳ פרנקא סמרטוט. ודחי רב אשי ואמר פירוקי לסכנתא: אמר רבא הלכתא יין מזוג יש בו משום יין נסך ויש בו משום גלוי יין מבושל אין בו משום יין נסך פי׳ אין בו משום יין נסך פי׳ אם נגע בו עובד כוכבים אין אומרים כי ניסכו: שמואל ואבלט הוו יתבי שמואל אביט הזה יחבי אייתו לקמייהו חמרא מבשלא משך אבלט לידיה אמר ליה שמואל לאבלט הרי אמרו יין מבושל אין בו משום יין נסר ש״מ דאבלט עובד נסן שנו האבלט פובו כוכבים הוה: קיסתא דמיא יש בו משום גלוי לא שנא ביום ולא שנא 7)איכא יסן דאמרי רב לא הוה שתי ארמלתא שמואל מבי ארמאה לא הוה שתי אמר או מאור לא יווירי שני אבי לא זהירי אגילוי מבי ארמלתא (לא) הוה שתי

את האל היינות אל האל היינות אין בהן משום גלוי החד והמר והמתוק חד טולא חריפא דמבקע הנודות מר ירנקא מתוק חוליא רב חמא מתני לעילויא חד חמר פלפלין כו': ירושלמי אמר סירכא דנברא נקיטא: א"ד יהושע בן לוי שלשה יינות אין בהן משום גלוי למנה בלשון יון אפסינתין כלומר מר כלענה מתוק חמר מבושל ובלשון פרסי באדגי: קרינא. יין מתוק הבא מעסיא אין בו משום גילוי רבי סימון מפרש חד קונדיטון שיש בו משום יין נסך אבל במקומו כלומר בעסיא יש בו משום גילוי דחמר מדינה הוא. אמר רבא יין שהחמיץ עד שלשה ימים יש בו משום גילוי ויש בו משום יין נסך

י טוש"ע י"ד סימן קכג מעיף ד: מד ב ג ד מייי פכ"ב מהלכות שבת הלכה

יא סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סימן שכא סעיף יי סה ה מיי' פי"א מה רוצח הלכה ז סמג עשין עט טור י"ד סימן

קטו: סו ו מיי פי״א מהלי מאכלות אסורות הל׳ ט סמג לאוין קמח טור

רולת הלכה ח חמנ

ט סמג לאוין קמא טוש"ע ט מיי' פי"ח מהנ' רולח הלכה יא סמג עשין מט טור י"ד סימן

שם (טור שם): עא כ מיי שם הלי ז: עב ל מיי פי"א מהלי אסורות מאכלות :סעיף ו

הגהות הב"ח (A) גם' איגליא ליה ההוא קיסתא: (ב) רש"י ד"ה נ"ב וכן הוא ביבמות קוף

. פ"ק דף יו:

לעזי רש"י

פוישו"ן. שיקוי. בין פיקוי. קוב״א. גיגית, מיכל גדול ועגול. אולישנ"א [אלוישנ"א].

מוסף רש"י ואפרסמון. **אפרסמון** (חולין ו.).

א) נראה דל"ל יין מבושל ואלונמיש של עובדי כוכבים אסורין אלונמיש כבריישא וכו". ב) נראה דל"ל ופשטה מהא דר"ש בן זירוד אמר משום דריש לקיש וכו". ב) ל"ל אבל מזיג ולא ממיג שמי אך לא מסר נפשיה. ד) נראה מזה דרפינו הי" לו גי" אסרס בכאן ולא כגי" דידן ול"ע.